

tydning og at indstille Aflønninger for disse Pladsers Tjenestemænd, der indeholdt en relativt bred Margin for de forudseelige, men i sin Størrelse ganske uberegnelige Forskydninger af Levevilkaarene og den fremmede Mønts Købeevne i Periodens Løb.

Imidlertid har det dog staaet Nævnet klart, at Omsetningen af dansk Mønt efter de heromhandlede Landes lave Valutakurs i det store og hele betød en betydelig Fordel for de udsendte Tjenestemænd. Derfor har Nævnet ogsaa ment det rimeligt at foreslaa betydelige Nedskæringer af Opholdspengene til Tjenestemænd, der havde Tjenestested i de udpræget valutasvage Lande. Saaledes blev der ved Indstillingen af 5. Oktober f. A. foreslaaet en Nedsættelse for de tyske Pladsers Vedkommende med ca. 40 pCt., for Warschaus med godt 30 pCt., for Wiens med ca. 25 pCt. og for Danzigs med ca. 20 pCt. Trods disse Nedsættelser var der ikke desto mindre blevet en ret bred Margin tilbage til eventuel Udfyldning i Periodens Løb, for saa vidt paagældende Lands Priser skulde stige stærkere, end Møntenheden faldt i Forhold til den danske Krone.

Den Stilling, Nævnet saaledes tog ved Indstillingen i Oktober f. A., har nu vist sig i høj Grad berettiget, ja paakrævet. Den Margin, som den Gang levnedes, er i den siden da forløbne Tid blevet helt eller delvis udfyldt paa de forskellige Pladser, idet der alle Steder er sket en Forskydning i Disfavør af fremmed, højere Mønts Købeevne. — I det hele synes der i den Tid, der er forløbet, siden Nævnet afgav sin forrige Indstilling, at være kommet en noget ændret Tendens over Prisbevægelsen. Prisangivelserne synes i stor Udstrækning at tyde paa, at de valutasvage Landes Prisniveau er blevet mere smidigt, saaledes at det er blevet i Stand til at følge meget nær efter den faldende Valuta. Saa vel Lønninger som Priser og offentlige Takster tilpasses langt hurtigere nu end tidligere til den øjeblikkelige Valutakurs. Tillige er der, ligesom tidligere i Finland og Czekoslovakiet, visse Stabiliseringsbestrebelse i Gang, saaledes at Valutaen søges hævet ved alle mulige Midler med den umiddelbare Følge, at Kursstigningen nu vejer stærkere til end Prisforholdene. En saadan Bevægelse har i alt Fald fundet Sted i Letland, i Lithauen og i Østrig.

Det har altsaa vist sig paakrævet, at der efter de da foreliggende Forhold har været levnet Embedsmændene en Margin som Sikring mod en Forskydning af Forholdene i Periodens Løb.

Som Eksempel paa Forholdenes Udvikling i Henhold til det her anførte skal nærmere redegøres for Udviklingen i Østrig, der i den almindelige Bevidsthed staaer som Typen paa det valutasvage Land.

Til Grundlag for Nævnets Indstilling i Oktober forelaa Oplysning om Prisniveauet, der udtryktes ved Pristallet 290 000 pr. Juni 1922, medens Kursen pr. 1. Juli var 2,5 Ø. pr. 100 østrigske Kroner. Stillingen som Gesandt i Wien var i 1914 aflagt med en Lønning, stor 24 000 danske Kroner, svarende til 31 700 ø. Kr. Med den nævnte Kurs kunde denne Sum erholdes for 792 d. Kr. pr. Juli 1922, men Prisniveauets Højde 290 000 pCt. gjorde, at der til de 24 000 Kr. i 1914 svarede ca. 23 000 Kr. i Juli 1922. Indstillingen fra Nævnet lød paa en samlet Aflønning af 27 560 d. Kr. plus Bolig samt $\frac{3}{4}$ af Udgifterne til Boligens Opvarmning og Belysning. Der var saaledes levnet Embedsmanden en Margin paa 4 500 d. Kr. foruden Værdien af de forannævnte Emolumenter. Forholdene i Østrig har derefter udviklet sig saaledes, at Prisstigningen pr. Dec. 1922 udgjorde 1 173 700 pCt., medens Kursen pr. 15. Dec. 1922 var 0,7 Ø. pr. 100 ø. Kr., Omregningen giver paa dette Tidspunkt, at der til 24 000 d. Kr. i 1914 svarede 26 100 d. Kr., saaledes at den levnedes Margin var formindsket med 3 100 Kr. Der er saaledes kun en meget ringe Margin tilbage, særlig hvis Prisstigningen beregnes i Forhold til Priserne i 1908. Da imidlertid Forholdene i Østrig i Øjeblikket har Tendens til en vis Stabilisering, har Nævnet ment, at man indtil videre maa kunne blive staaende ved det nuværende Opholdstillæg.

For saa vidt angaar Pladserne i Tyskland, er Forholdet i Korthed dette, at Nævnet ved Indstillingen i Oktober f. A. regnede med, at 100 Mark var lig 38 Ø., medens Pristallet, beregnet i Forhold til Priserne 1914, var 7 029. Ved nærværende Indstilling er regnet med Gennemsnitskursen fra 5. til 25. Januar d. A., og 100 Mark er vurderet til 5 Ø., medens Pristallet, beregnet paa samme Maade som foran nævnt, er ca. 112 000. Dette vil sige, at Priserne er steget ca. 16 Gange, og at Marken er faldet saaledes, at den har mellem $\frac{1}{7}$ og $\frac{1}{8}$ af sin daværende Værdi. Herefter skulde den danske Krones Købeevne altsaa være nedbragt til lidt under Halvdelen af, hvad den udgjorde ved forrige Indstilling. Imidlertid er der dog vedvarende en saa stor Margin tilbage, at Nævnet har ment det forsvareligt at foreslaa, at Opholdstillægernes Beløb forbliver uændret for de heromhandlede Tjenestemænds Vedkommende i den kommende Periode.